

Comunicat de denúncia de les vulneracions i discriminacions que pateixen les persones trans arreu del món

30 anys després del brutal assassinat de la Sònia Rescalvo a Barcelona, el primer crim trànsfob documentat a Catalunya, des de Comissió Catalana d’Ajuda al Refugiats volem denunciar les vulneracions de drets fonamentals i discriminació que pateixen les persones trans arreu del món.

Segons l’Observatori Transrespect, de l’any 2008 fins setembre de 2020 s’han reportat **3.664 assassinats de persones trans a 74 països del món**. Al 2020 es van reportar 350 assassinats, xifra que suposa un 6% més respecte al 2019 tal i com recull l’últim informe anual presentat per l’observatori. Brasil amb 152 assassinats seguit de Mèxic amb 57 i Estats Units amb 28 són els països amb més letals per les persones trans dels 75 països on s’han registrat assassinats. Val a dir, que les xifres es queden curtes, doncs no tots els assassinats són catalogats com a tals si no que s’amaguen sota altres tipus de violència que no permeten tenir una radiografia exacte de quants crims trànsfobs hi ha realment arreu del món.

Altres dades rellevants que exposa Transrespect són les següents:

- El 98% de persones assassinades són dones trans.
- De les 11 persones trans que han estat assassinades a Europa, el 50% eren persones d’origen migrant.
- La major part de delictes es cometien en vies públiques.

Les persones trans pateixen violència sistemàtica, física i emocional, vulneració de drets fonamentals i una discriminació molt cruenta combinada amb unes taxes d’impunitat molt elevades. Aquestes sumades a la variable origen migrant no comunitari, porten a una **doblet discriminació** per ser membre de la comunitat LGTBI i persones migrants o refugiades cosa que els exposa a ser objecte de més discriminació, violència i vulneracions dels seus drets. Segons l’últim informe presentat pel Ministeri d’Interior de l’estat Espanyol: “Evolució dels delictes d’odi a Espanya al 2019”, els delictes d’odi vinculats al racisme i la xenofòbia i a la orientació sexual i identitat de gènere van ser els segons i tercers respectivament que més es van registrar. Respecte a l’anualitat anterior, els primers van créixer un 20,9% i els segons un 8,6%. Cal destacar que Catalunya té la taxa de delictes d’odi més elevada de l’estat Espanyol; D’un total de 514 delictes denunciats a Catalunya, 101 són per orientació sexual i identitat de gènere i 119 per racisme i xenofòbia. No obstant, no tenim dades desagregades de quants han estat a persones transgènere.

És rellevant destacar que **només 81 països del món protegeixen contra la discriminació laboral** per orientació sexual, que només 48 imposen sancions severes pels delictes d'odi i que tan sols 45 que castiguen els actes que inciten a l'odi, a la discriminació o a la violència. Entre aquests s'hi troba l'estat Espanyol encara que les dades demostren que no ho fa de manera efectiva. Més enllà de les normatives i contextos legals, **la violència transfòbica i la discriminació** en totes les esferes són una constant.

La Federació Estatal de Lesbianes Gais Transexuals i Bisexuals- FELGTB- apunta que el col·lectiu trans segueix estant infrarepresentat en les xifres documentades de delictes i que no es correspon a les evidències que deixen palès que les persones trans i especialment les dones trans, són les que més s'exposen a tot tipus de discriminacions i violència.

En aquest sentit, **el 80% de les dones trans queden excloses del mercat laboral** i les que ho aconseguen és a través treballs precaris, amb molt poca visibilitat tot i que estiguin formades cosa que contribueix a generar estereotips. Moltes d'elles reben contínuament ofertes per exercir la prostitució o aquesta esdevé el seu únic camí. La intersecció de múltiples factors agreuja aquesta discriminació i tal i com apunta Metges del món a Catalunya, les persones trans d'origen estranger que han començat processos d'hormonació més tard o que han estat interromputs ho tenen molt més difícil per accedir al mercat laboral que aquelles que ho han fet de més joves.

L'accés al mercat de treball del que depèn la independència econòmica és un factor de gran rellevància per tal d'evitar la pobresa i el sensellarisme.

Les persones trans que busquen protecció internacional fugen de contextos molt diversos però que tenen uns patrons comuns; la violència, l'hostigament, la persecució i la discriminació per part d'actors estatals però també de la societat civil.

En aquest sentit, cap zona geogràfica del món és aliena a aquesta situació, **a Europa hi segueix havent molta variat quant el reconeixement dels drets** de les persones trans. És un continent amb dues realitats per a les persones del col·lectiu LGTBI i especialment per les persones trans: la de l'est i l'oest.

Els darrers anys França, Itàlia i Noruega han avançat en la garantia dels drets de les persones trans fent que no sigui necessària l'esterilització per poder realitzar el canvi en el registre.

Mentre que a Hongria i Bulgària han adoptat mesures fortament restrictives que han paralytat el procés de registre de canvi d'identitat gènere.

Al continent africà, segons l'últim informe presentat per ILGA- 2020- és un dels espais geogràfics més discriminatoris per les persones trans i de gènere divers. Les lleis penals persecutòries de molts estats africans impliquen que a les persones trans se les detingui constantment per qui són i pateixen tot tipus d'abusos i maltractament per part d'autoritats policials.

Països com Gàmbia, Malawi, Nigèria i Sudan del Sud criminalitzen de forma directa les persones trans ja que les lleis estatals es fonamenten en la idea que el gènere és fix i binari. En països com Zambia, Burundi i Kenia la discriminació no és directe sinó a través d'altres requisits legals acusant-les de falsificació d'identitat i frau. Cal destacar, que la persecució i l'hostigament per part de la societat civil és una constant.

A Àsia- Occidental, Central, Meridional i Oriental- la situació no és menys greu ja que tot i que al 2017 hi va haver certs avenços en països com Pakistan, Nepal, Vietnam i Kirguizistan, s'ha experimentat un gran retrocés i estancament. A Turkmenistan i Uzbekistan s'empresona a les persones trans que volen canviar el seu nom en el registre civil.

A Índia i Nepal els drets de les persones trans s'han limitat de forma greu; el reconeixement legal del gènere només es dona en el cas d'una transició total. A Japó, la Cort Suprema va dictaminar la necessitat de que es practiqués prèviament esterilització.

Altres exemples són Iràn, Kuwait i Liban on la violència física i sexual contra les persones trans es practica de forma sistèmica tant per part dels cossos policials com de la societat civil i no existeix el reconeixement legal real i efectiu cap a les persones transgènere.

A Amèrica Llatina i al Carib les persones transsexuals es troben moltes traves legals i tot i que gaudeixen de cert reconeixement en els ordenaments jurídics, les persecucions i la manca de protecció real i efectiva des seus drets són una realitat a tot el continent.

La majoria d'estats de l'Amèrica Central no protegeixen a les persones trans dels abusos i agressions que pateixen. Com queda palès per les xifres és el continent amb més assassinats de persones trans del món. Només Brasil i Mèxic sumen 209 assassinats al 2020.

Davant d'aquesta situació de vulneracions de drets fonamentals, violència i persecució, **des de CCAR demanem;**

- Establir vies segures i legals per a les persones amb necessitat de protecció internacional tals com:
  - La possibilitat de sol·licitar asil en ambaixades i consolats de l'Estat espanyol i dels EEMM de la UE.
  - Visats humanitaris
  - Enfortir les polítiques de reassentament de persones refugiades
  - Durant les restriccions de la Covid-19 establir mecanismes en frontera que permetin a les persones amb necessitat de Protecció Internacional accedir a territori d'asil.
- Elaborar per part de la OAR una guia pública sobre la valoració de la credibilitat de les sol·licituds de protecció internacional per motius OSIG que compti amb les recomanacions i bones pràctiques aportades per l'ACNUR, entitats especialitzades d'asil i diversitat sexual.
- Tenir en compte en l'anàlisi del COI no només la situació legislativa sinó també la discriminació exercida per la societat i altres agents no estatals. Que siguin inclosos com elements de valoració de la sol·licitud.
- Acabar amb les traves administratives que impedeixen a les persones trans sol·licitants d'asil i refugiades canviar el seu nom pel de la seva identitat sentida, sense haver-ho de fer prèviament en els registres del seu país d'origen cosa que o bé no es possible o els exposaria a una situació de perill ja que per aquest motiu han fugit.
- Formació als diferents agents que participen en el procediment d'asil en diversitat de contextos culturals de les persones sol·licitants de protecció internacional als diferents agents a fi d'evitar judicis euro cèntrics sobre el relat, formes d'expressar-se, descripció dels fets...
- Tenir en compte la situació psicoemocional de les persones sol·licitants d'asil en tot el procediment d'asil, especialment en l'entrevista i en la narració del relat.
- Que el fet que la persona no s'auto identifiqui com a membre del col·lectiu LGBTI, no impliqui que el seu relat de persecució no sigui creïble.
- Millorar els espais on es realitzen les entrevistes d'asil: que garanteixin la intimitat i confidencialitat necessària així com siguin identificats com espais segurs per les persones trans.